

D. UMBERT

ECONOMIA

La reconversió dels clubs esportius en societats anònimes

Ara comença el rebombori

El model que s'ha adoptat per a la metamorfosi dels clubs esportius en societats mercantils no acaba d'agradar a molts seguidors. Alguns han portat el cas davant la justícia.

Quan les coses no van bé, el que millor es pot fer és intentar rectificari-les. Això és el que ha passat en el món esportiu amb l'entrada en vigor de la nova llei de reconversió dels clubs esportius en vertaderes societats mercantils (Societats Anònimes Esportives, SAD). El 30 de juny, en tots els despatxos dels clubs de futbol i de bàsquet s'enllestien les documentacions abans de presentar-les davant del Consell Superior d'Esports, a Madrid. D'aquesta manera es constituïen definitivament en societats mercantils amb responsabilitats com qualsevol altra empresa. Per arribar-hi, els clubs han creat, mitjançant la venda d'accions, els seus capitals socials respectius, un imperatiu legal

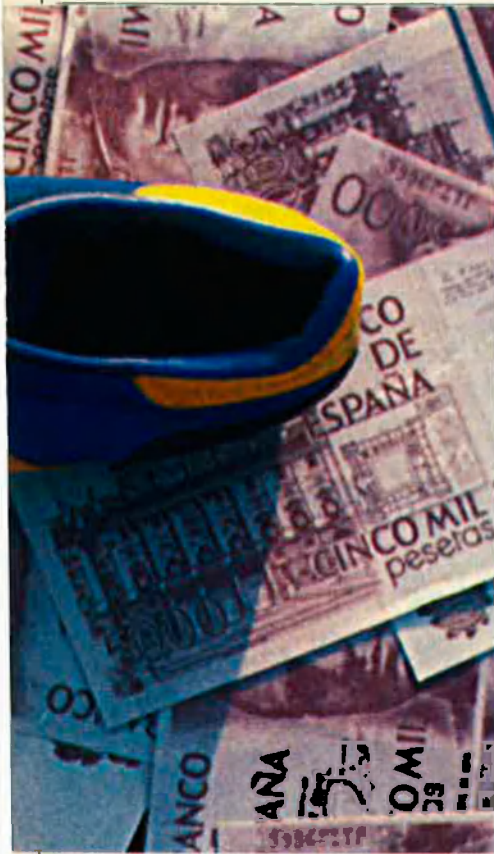
que està en relació amb la capacitat d'endeutament.

"El procés de reconversió dels clubs, tant de futbol com de bàsquet, ha estat un èxit que es pot qualificar d'espectacular". Amb aquestes paraules ben carregades d'optimisme resumia Javier Gómez Navarro, secretari d'estat per a l'esport, el primer balanç de l'aplicació de la nova llei.

Tots no pensen igual. En les directives de dos equips de futbol, el R.C.D. Espanyol, amb poc més de 638 milions de capital i el València C.F. (720 milions de pessetes), la reconversió ha estat motiu de fortes controvèrsies i d'enfrontaments entre grups i corrents entre els socis, convertits a partir d'ara en accionistes. Al president valencianista, Arturo Tuzón, l'a-

cusen d'haver capgirat la llei per aconseguir un repartiment del capital entre les mans dels seus "amics" i dels seus seguidors i d'haver impedit la compra als que formen el bloc d'oposició, encapçalat per l'ex-tresorer del València, Andrés Fajardo. En el club barceloní de Sarrià s'ha donat una situació prou semblant, agreujada pel fet que amb el capital social acordat per la directiva, el club no es pot enfrontar de cap manera amb els deutes, segons denuncien els crítics a la política de l'actual president, Juli Pardo.

Tal com estan les coses, per damunt de les interpretacions força divergents dels optimistes i els pessimistes a l'hora de comentar la nova normativa, hi ha una qüestió que ha quedat clara per a tothom: a

partir d'ara, a més de cercar la glòria per al club, s'haurà de perseguir, com a principal objectiu, beneficis econòmics.

Els ara accionistes, per la seua banda, saben amb tota certesa que la compra d'accions (cadascú segons les possibilitats que li permet la seua butxaca), no pretén obtenir dividends en un termini més o menys llarg. El futbol és molt difícil que siga un negoci. En tot cas, segons la nova llei de les societats anònimes esportives, perquè un club repartisca dividends ha de disposar d'un fons de reserva d'un 50% superior al capital amb què va quedar constituïda la societat mercantil el passat 30 de juny.

En tot cas, les xifres que s'han posat en joc han arribat a quantitats desorbitades de diners, suficients per a provocar l'enveja de molts empresaris. El capital total subscrit pels clubs de primera divisió de futbol ha estat de quasi deu mil milions, dels quals 536 milions (el 5% aproximadament) han eixit dels calaixos públics. Els clubs de segona han recollit 4.245 milions de pessetes, més de 500 milions provinents de fons públics. En el món del bàsquet, el capital total dels 18 clubs reconvertis en societats anònimes ha arribat als 2.257 milions de pessetes, amb una participació de diners públics d'un 5,1% aproximadament.

A més dels futurs imponderables que les

noves societats han d'afrontar, hi ha moltes incògnites que encara queden sense resposta. Alguns observadors han deixat entreveure greus problemes entre els equips amb menys mitjans financers perquè no tindran prou recursos per a mantenir l'equilibri necessari entre el capítol de les despeses i el de les entrades. Altres punts foscos de caràcter estructural han fet córrer comentaris que auguren moments molt dolents per a la nova situació de l'esport. L'actual Lliga Professional del Futbol (LPF) manté, malgrat el canvi dels clubs en societats anònimes, la seua antiga figura d'associació de clubs, encara què lògicament s'hauria d'haver convertit en una mena de *holding* amb les mateixes responsabilitats mercantils que els clubs dels quals depèn directament i econòmicament.

Sabino López, portaveu de la Comissió Mixta i principal responsable de la tramitació del canvi, afirmava a EL TEMPS la setmana passada des de Madrid que per a trobar una semblança, la LPF "no serà de cap manera un *holding* d'empreses, sinó més aviat un tipus d'organització patronal com la CEOE espanyola".

Respectant aquest símil, el que juga, doncs, de José María Cuevas en la nova "patronal esportiva", Antonio Baró, no és precisament d'aquells que veuen el futur color rosa. "El futur serà difícil i seriosament complicat", vaticinava Baró en declaracions públiques una vegada es va iniciar la primera etapa del procés de reconversió, el passat 30 juny. Encara que no estiga definida la seua funció en la nova estructura mercantil, la LPF serà, segons avancen els observadors, una peça clau per al control de les noves entitats esportives, més o menys sota la seua tutela administrativa. Són molts els que no han deixat passar massa temps per a denunciar un possible "intervencionisme i control" perillós per a la marxa econòmica dels clubs.

Les clàusules de la llei de reconversió preveuen ja en el seu articulat que els pressupostos que aproven les juntes d'accionistes la pròxima temporada caldrà sotmetre'ls al vist-i-plau de la LPF. Aquesta institució futbolística qualifica aquesta mesura com "un tràmit més", però per la seua novetat ha posat en guàrdia els que prediquen un règim més liberal i per tant no volen sentir parlar d'aquesta intromissió en els afers financers dels ex-clubs, ara sotmesos a la llei general per a les societats anònimes.

Als defensors d'una més àmplia vigilància i control de la marxa financera, no els

Un segon temps amb més sentit comú

L'últim informe facilitat pel Consell Superior d'Esport sobre els resultats del procés de transformació dels clubs esportius en societats anònimes mercantils ha confirmat un èxit a mitges. El soci dels antics clubs de futbol de primera divisió van subscriure un 49% del total del capital invertit. En la categoria inferior aquest percentatge baixa fins el 22%.

Malgrat aquestes xifres, Javier Gómez Navarro, actual secretari d'estat per a l'esport, continua pensant que el compliment de la llei ha provocat una ordenació en el disbaratat món esportiu: "La llei s'havia fixat com a objectiu principal instaurar un nou model de responsabilitat. Ara els accionistes són els que guanyaran o perdran diners amb el futbol. Es produirà un canvi significatiu en la gestió dels clubs. Tan sols queda demanar als responsables que administren els diners dels clubs amb la prudència que dicta no gastar més del que s'ingressa".

Encara que la nova normativa no ha rectificat el fons del problema, sí que s'ha arribat, per contra, a canviar alguns dels aspectes més negatius.

L'anterior sistema jurídic del futbol havia provocat el naixement d'organitzacions peculiars sense propietaris. En l'antiga estructura el president i la directiva eren conscients que tenien entre les seues mans una entitat social amb un nombre determinat de socis. No obstant, a l'hora de trobar el responsable d'una gestió negativa (la glòria se l'apuntaven sempre els presidents i els jugadors), les butaques de les directives estaven sempre buides.

Dit d'altra manera, sovint es donava la situació paradoxal que els clubs més triomfants, els més victoriosos, també eren els més endeutats, o fins i tot el més arruïnats.

Després de la reconversió cal esperar que les societats anònimes allunyen els perills permanents de temps passats on tot estava permès, fins i tot decisions que ranejaven la bogeria més absurda. A partir del proper mes de setembre, els consells d'administració tindran present que l'exercici haurà de tancar-se amb beneficis o com a mínim sense pèrdues.

Aleshores s'iniciarà un segon temps amb més sentit comú.

I. P.

falten arguments. El futbol espanyol ha perdut durant els últims 5 anys fins l'entrada en vigor de la nova llei un total de 35.000 milions de pessetes. Aquesta quantitat és la que s'intenta sanejar ara mitjançant un pla estudiat detalladament i del qual es responsabilitza la mateixa LPF perquè és ella la que haurà d'abonar, a la fi, la totalitat del deute.

Per aquesta circumstància, el gran patró del futbol, Juli Baró, adopta una actitud molt pragmàtica quan analitza la nova situació i profetitza canvis substancials: "Ara comença el rebombori".

Les més altes esferes esportives esperen amb impaciència els resultats de les auditories a què estan obligats tots els clubs professionals. D'elles han d'eixir comptabilitzats al cèntim el total dels deutes, sobretot els públics d'Hisenda i de la Seguretat Social que han de liquidar el més aviat possible. Els capitals inicials dels antics clubs s'han calculat precisament d'acord amb els seus respectius passius. Per a la seua constitució s'ha acordat imposar com a referència base el 50% dels deutes dels clubs durant els tres últims exercicis, afegint-hi el total del patrimoni negatiu, però sense incloure-hi els deutes d'Hisenda i de la Seguretat Social.

En aquestes circumstàncies, experts de la Comissió Mixta del Consell Superior d'Esports explicaven a aquesta revista que "no es pot descartar la possibilitat que alguns clubs es vegem obligats a efectuar una ampliació imperiosa de capital, ni tampoc que algunes d'aquestes noves societats desapareguen en el futur per falta de recursos". Aquestes eventualitats, si es produeixen, serien una conseqüència directa de les diferències financeres que des d'un principi han quedat ben paleses per a la reconversió dels clubs.

Per això mateix, en el R.C.D. Espanyol, alguns dels socis de més pes econòmic han posat el crit en el cel, com ara el milionari editor José Manuel Lara, per a dir que el capital mínim de 683 milions s'hauria d'haver ampliat "perquè, amb aquesta xifra -diu- no es podran pagar ni els deutes més urgents". El dissabte 4 de juliol, Juli Pardo, com a màxim responsable de l'entitat, assegurava en una conferència de premsa que la seua directiva havia treballat perquè les accions es quedaren entre les mans del major nombre de mandatariis. Després de dues emissions d'accions, amb el temps legal esgotat, la directiva es va veure obligada a comprar un capital restant de 135 milions. La iniciativa per a salvar en l'últim moment el club d'un descens automàtic a segona B va provocar una re-

Tot penjat fins al setembre

El gran soroll que s'ha produït en el món esportiu quan es va esgotar el termini fixat per la llei per a presentar el document de reconversió dels clubs en societats anònimes no és més que l'inici d'una nova situació que sens cap dubte provocarà més d'un disgust i més d'una sorpresa entre els seguidors i responsables de les entitats.

De moment, de societats anònimes com a tals, els clubs esportius (exceptuant el F.C. Barcelona, R. Madrid, Ath. de Bilbao i Deportivo Osasuna) no tenen més que el nom. El procés de metamorfosi dels clubs en societats mercantils no ha fet més que començar. Després de la presentació de la documentació legal el passat 30 de juny en la comissió mixta del Consell Superior d'Esports encara queden unes quantes etapes fins arribar al final de tot el procés. En aquests moments, segons han explicat a EL TEMPS portaveus de la comissió mixta (amb representants dels clubs, de la Lliga Professional i del Consell Superior d'Esport), s'efectua un minuciós estudi de tots els informes presentats per les respectives entitats esportives. Amb el vist-i-plau d'aquesta comissió -segons explica a EL TEMPS un membre del Consell Superior d'Esports- s'inscriurà individualment cada nova societat en un registre especial d'associacions esportives, com a requisit previ a la inscripció final en el registre mercantil de cada demarcació territorial. Aquesta fase, segons calculen els experts, pot durar entre un o dos mesos. En tot cas, a partir del pròxim més de setembre (amb la lliga ja en marxa) serà quan comencen les societats anònimes a actuar per elles mateixes i convocaran la primera junta d'accionistes d'on han d'eixir els consellers i el president de l'òrgan de gestió i direcció, el consell d'administració, únic responsable de l'activitat d'aquestes empreses.

També eixiran d'aquesta primera junta els pressupostos per a l'exercici 92-93.

I.P.

acció crítica de bona part dels seguidors de l'equip de Sarrià. Els detractors no trobaven gaire democràtica l'actuació de Juli Pardo i de la directiva. Sense pèls en la llengua, l'ex-president del club, Ferran Martorell, declarava arran aquest descontentament manifest que "la directiva no pot apropiarse d'una bona part d'accions i repartir-les després entre els amics".

Reaccions molt semblants s'han produït en el València C.F., on l'ex-tresorer de l'entitat, Andrés Fajardo, ha presentat una

Es clubs esportius s'han convertit en societats anònimes.

ARXIU

denúncia formal en el jutgat per tal d'impugnar el coeficient de subscripcions d'accions. Segons la denúncia, el repartiment dels paquets d'accions "s'ha realitzat de manera totalment arbitrària". Arturo Tuzón, president del club valencianista, no sembla gaire preocupat, per aquestes acusacions. A principis de la passada setmana va confirmar que tenia voluntat de presentar la seua candidatura a un lloc en el consell d'administració que li durà, sens dubte, al càrrec de president de la nova societat anònima.

Les notòries desavinences en aquests dos clubs es feien encara més grans a finals de la setmana passada, amb la publicació del primer informe global sobre els resultats quantificats dels processos de reconversió, elaborat pel Consell Superior d'Esports. Segons aquest estudi, tan sols el 49% dels socis dels anteriors clubs de futbol han comprat accions d'equips de primera divisió. El percentatge baixa molt més en la categoria inferior. El 22% dels seguidors d'equips de segona formen l'accionariat. La part del lleó ha quedat, al final, en poques mans. Tot el contrari del que buscava la llei.

Ignasi Pellicer